

РЕШЕНИЕ

№ 7408

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9263** по описа за **2023** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от Председателя на КПКОНПИ срещу Решение № 3855 от 14.08.2023 г. по АНД № 20231110202266 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд /СРС/. Със същото е отменено Наказателно постановление /НП/ № 62 от 05.04.2022 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на Ю. М. Г. ЕГН [ЕГН] на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1600 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т.1, вр. чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон. Претендира се отмяна на постановеното решение и потвърждаване на атакуваното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Ответникът – редовно уведомен, не се явява, не изпраща представител, не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, чрез представителя си, моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество, е частично основателна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на посочената в НП дата и място, жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение по чл. 38, ал. 1, т.1, вр. чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ., както от обективна, така и от субективна страна.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел, че НП е издадено от компетентен орган, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, както и че нарушението е безспорно установено от фактическа и правна страна. За да отмени процесното НП, съдът е приел, че по отношение на извършителя са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН. Ето защо, е отменил атакуваното НП и предупредил нарушителя, че при извършване на друго нарушение от същия вид, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, ще му бъде наложено административно наказание.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно, по следните съображения:

Правилно и в съответствие с доказателствата по делото, съдът е приел, че жалбоподателят е допуснал цитираното по-горе нарушение, тъй като жалбоподателят е общински съветник и като такъв е бил длъжен, но не е подал декларация в предвидения срок. Видно от приложената по делото клетвена декларация, Ю. М. Г. е встъпил в длъжност на 22.04.2022г. Срокът за подаване на декларацията по чл. 38, ал. 1, т.1, вр. чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.е изтекъл на 25.05.2022 година (първият работен ден, тъй като 23.05.2022 година е бил почивен ден). Същият е депозирал такава на 18.01.2022 г., след извършването на проверка от страна на контролните органи.

Съдът е изложил аргументи защо счита, че се касае за деяние, което се отличава с по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с други нарушения от същия вид. Същият е отчел, че нарушението е формално, първо такава, както и че в резултат

на извършването му не се е достигнало до укриване на подлежащи на деклариране обстоятелства.

Настоящата инстанция споделя мотивите на съда, че разпоредбата на чл.28 от ЗАНН е принципно приложима за всички нарушения, за които не е изключена изрично, в това число и за тези по чл.38 от ЗПКОНПИ. Счита обаче, за правилно становището на касатора, че нарушението е такова на просто извършване и за съставомерността му е ирелевантно настъпил ли е противоположен резултат, или не. Правилни са и доводите му, че обстоятелството, че жалбоподателят не е извършвал друг път нарушения от типа на процесното, не води до автоматичен извод за маловажност на деянието. В случая извън вниманието на съда е останал фактът, че декларация по чл.38 от ЗПКОНПИ е подадена повече от осем месеца по-късно и то след извършване на проверка и констатиране на нарушението. В този смисъл, съдът некоректно се е позовал на практика на АССГ по дела за подобни нарушения по ЗСВ, тъй като в тези случаи се е касаело за закъснение от няколко дни или за причини, свързани с администрирането на подадените декларации. Колкото до съображенията, че жалбоподателят не е укривал обстоятелства от значение за установяване на имущественото му състояние, този извод освен, че не почива на доказателства по делото, е свързан с евентуално не/носене на друг вид административнонаказателна отговорност. Отделно от това, фактът, че констатираното нарушение не е довело до укриване на данни за имущественото положение на жалбоподателя, не е достатъчно, за да се приеме, че същото се отличава с по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обичайните случаи на такива деяния.

Ето защо, счита, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че са налице предпоставките на закона за освобождаване на жалбоподателя от административнонаказателна отговорност.

Настоящият съдебен състав счита обаче, че съображенията, изложени от контролираната инстанция досежно инцидентността на констатираното нарушение и отсъствието на други несъставомерни последици, обуславят определяне на наказанието към минимума, предвиден в закона. Този размер съдът намира за достатъчен, за да се осъществи специалната и генералната превенция на административното наказание.

С оглед горното, счита, че са налице касационни основания за отмяна на оспорения акт. Вместо него следва да бъде постановен друг, с който процесното НП бъде изменено в частта относно размера на наложената санкция, като същата бъде определена към минимума, а именно – 1000 лева.

При този изход на спора, в полза на касатора са дължими сторените по делото разноски. Същите следва да бъдат определени съразмерно на уважената част от жалбата. При юрисконсултско възнаграждение от 100 лева, предвид резултата от съдебното оспорване, в тежест на ответника по касация следва да бъдат възложени 63 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен

състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 3855 от 14.08.2023 г. по АНД № 20231110202266 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 62 от 05.04.2022 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на Ю. М. Г. ЕГН [ЕГН] на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1600 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т.1, вр. чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, В ЧАСТТА относно наложена глоба от 1600 лева на 1000 / хиляда/ лева.

ОСЪЖДА Ю. М. Г. ЕГН [ЕГН] ДА ЗАПЛАТИ на Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество, сторените по делото разноски в размер на 63 /шестдесет и три / лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.